

Naročnina: doma na sküpnih naslov mesečno 2 Din., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din., Z. M. Listom, M. Ogračekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p., i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

† Smrt milostivoga gospoda kanonika Slepca.

Gospod kanonik i dekan sobočke dekanije Slepca Ivan, so legli k večnomi počitki. Na Petrovo večer so šli popolnoma zdravi, dobre vole k svojim počitki, pa več nej so se zbudili. V tork zajtra se je dekl sumljivo zdelo, da tak dolgo ne pride vü iz spalnice. Šla jih je buditi: g. kanonik stanite, čas je za sveto mešo. Odgovora nej bilo. Odpre dveri i g. kanonika najde v posteli mrtvoga. Zadelo jih je kap i podrla korenjaka, ki je bio še neobhodno potreben za vodstvo našega ljudstva v Sobočkom dekanatu. Pokop pokojnoga se vrši v četrek predpoldnom. V prišestnoj številki Novin obširnej opišemo delovanje g. kanonika. Izražamo globoko sožalje njegovim sobratom duhovnikom, sobočkoj fari i celomi dekanatu nad velikov izgubov. Pokojnoga dušo izročamo v pobožno molitev vsej vernikov. Naj počiva dragi sobrat v miri!

Slomšekovi dnevi v Maribori.

Junija 28. i 29. je Maribor središče bio globoke vere slovenskoga naroda, ki je prišo k svojim svetomi škofi, Slomšeki, da si na njegovom grobi požive dušo ž njegovimi jakostmi i prosí dobrog Boga, da ga odiči i da nam Slovencom dá svetnika v njegovej osebi. Če odštemo nešternih mariborčanov mrzlotu, ki hiš neso okrasili i Slomšekove slike ne so izpostavili v svoje trgovine, je povprečna slika bila: moleči i pokoreči se slovenski narod na grobi svojega bodočega svetnika. Slovesnosti so se vdeležili štirje škofje slovenski, naš, ljubljanski dr. Rožman, dr. Jeglič, nadškof, bivši ljubljanski i dr. Gnidovec, skopljski. Civilno oblast je zastopao dr. Korošec, notrašnji minister z ministrom dr. Krekom, dr. Jankovičom i z bivšim ministrom Gjorgjevičom. Bila je zastopana tudi vojska po višjem oficiri. Naroda se je zbralo okoli 38 jezero. Prevladao je hvalevredno, mladi svet, ženske, moški, dečki, deklet. Nešteti jezeri so si oprali duše pri sv. spovedi i se združili s svojim Bogom pri sv. prečiščavanji. Nočna procesijo moškov je bila kak prikazen z nebes. Okoli 10 jezero moškov i dečkov je korakalo k polnočnici v nedelo k stolnici, kje jih je deset duhovnikov okrepilo z angelskim kruhom. Polnočnica je bila na prostom, meo jo naš prezvišeni gospod, predgali pa ljubljanski škof.

Igra „Naša apostola“, ki jo je spisao novomešnik Petančič i štera nas je pripelala nazaj v dobo Kocljovo, gda je naša Slov. krajina mela še svoje plemenske vojvode, je Slomškovo slovesnost jako podignola. V naših starih narodnih nošaj je do 200 igralcov prikazalo borbo poganskih Slovenov proti Kristušovej veri i zmago Kristušove vere nad poganstvom Slovenov. Nedužna deklica Božena s svojov čistostjov i živov verov je celi narod vajvodov pripelala h Kristušu, ki sta ga potem potrdila sv. Ciril i Metod v veri i njemi dala v Rimi posvetiti njegove krvi domače duhovnike.

V ponedlek na Petrovo so se ob pol treh po polnoči začele služiti sv. meše, glavna je pa bila pod Marijinov sohov na glavnom trgi, ki so jo služili prezv. g. ljubljanski knezoškof, predgali pa naš prezv. višji pastir. Predge i predavanja so vsa kazala na pot Slomškovo, po šteroj tudi mi moramo hoditi, da kak on, najdemo v večnoj sreči dobrog Boga, ki naj podigne na oltar svojega vernoga sluga.

Genljivo je bilo viditi nedužno

Naših deset duhovnikov, ki jih je kak dijake gojilo Martinišče.

Deleč naokoli se svet čüdi, kak je to, ka je v Slov. krajini vsako leto toliko novomešnikov. Lani jih je bilo 8, letos pa 10. To je zaistino poseben boži blagoslov.

Bog sam si zbira svoje ministre. On vrže malo zrno v srce mladomi dečkoci, On to zrnce čuva, da ga ne vkradne hüdi düh. Bog sam njemi pošila potrebno vlago i toploto, da vzklije. On potem na to nežno rastlino s posebnim dopadenjom ma obrnjene svoje oči. Bog sam nazadnje razgreje srce mladoga dijaka i njemi da posebno razsvetljenje, da spozna glas boži.

Ne godi se pa to pri vseh na isti način. So dečkoci, na šterih se že vidi nekaj znamenj za duhovski stan v prvih letaj razuma. Pri drugih se komaj kaj zapazi, gda že majo par let gimnazije. Zgodi se pa tudi jako dostokrat, da dijak spozna v sebi to bože pozvanje po maturi. Lehko po-

so stariše, posebno ešče mati. Ona ma za Bogom največ zaslužnja, či zna v svojem dragom sini modro gojiti zrno božega pozvanja. Neizmerno je plačilo pri Bogi za takšo mater in očo. Že na zemli vživata nekolko toga plačila.

Jako rado se zgodi, ka v dijakovom srci vsehne rastlina pozvanja. Gda dijak odide v šole, je materino delo ne zadostno. Preveč zavir se postavlja na dijakovo pot, posebno v varašeh. Nešterne ovire so naravnoč nastavlene zato, da bi ga odvrnile od duhovskoga stana.

Zato so potrebni ešče drugi, ki dijakom, pri šterih zapazijo znamenja pozvanja, pomagajo. To so vsi düšni pastirje, ki pridejo v stik z dijaki i se za to zanimajo. Takše spoznanje je pa najlepše v zavodi. Predstojniki so svojim gojencem oča i mati. Gda predstojnik zapazi pri kakšem gojenci nekaj znakov pozvanja, tedaj

jajočo se rastlino v mladih dijakih. Na to delovanje je Don Bosko pošilao z nebes svojo pomoč. On je pač znao, kak mislim nišče drugi, vzgajati mladence za duhovski stan. Na stotine jih je vzgojio, pa ne toliko za sebe, nego za škofije. Po njegovom vzgledi to sveto delo, nadalüjejo vsi Salezijanci. Tüdi v Martinišči. Daj Bog, da bi bilo zaistino zmerom blagoslovljeno z dobrimi novimi pozvanji, posebno iz Slov. krajine. Potrebni so krvavo.

Sv. Cerkev je rodovitna mati. Vsako leto posveti vnogo sinov za Kristušove duhovnik. Duhovnik je za Kristušom i Marijov najlepši i najdrakši dar z nebes. Samo ka si te dar morejo verniki sprostiti. Jezuš Kristuš sam naroča: Prosite pa se vam bo dalo. (Luk. 11. P.)

Moliti trbe, da Bog pošle mladence, ki so požrtvuvalni, ki se bodo znali odpovedati sami sebi, da postanejo Kristušovi apostolje. Moliti trbe za mladence, ki se pripravljajo na prelepi duhovski stan. Tüdi oni morejo prestati dosta bojov sami s sebov i z vablivim svetom, šteri jih vabi i obeta slobodnejše življenje. Koliko milosti je ravno takšim potrebno! V potokih more teči na nje iz nebes. Bo tüdi gotovo tekla, či bodo verniki molili za njo. Bog je daroviten. On ne skopari z milostjov. Vsakšemi jo da, najbole pa tistomi, ki je je potreben i vreden.

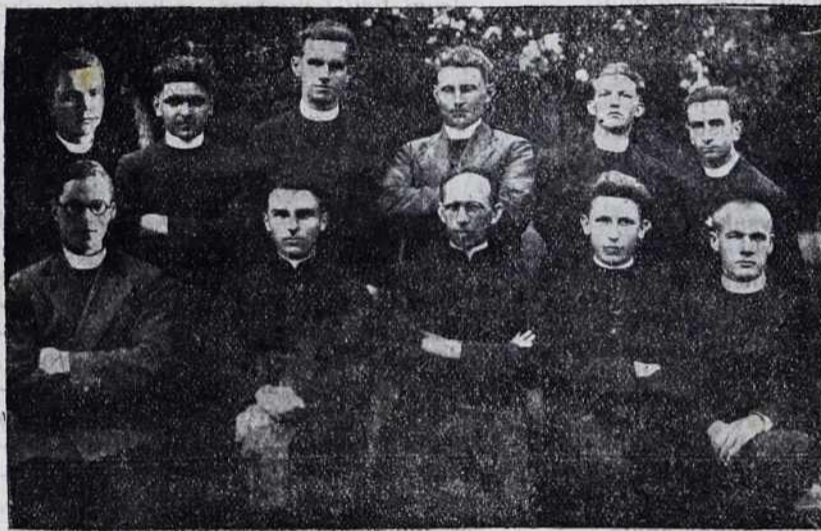
Moliti trbe za duhovnike, ki že delajo na bogatoj božoj njivi, da pride v nje gorečnost apostolskih časov, da bo po njih Kristuš zaistino zavladao v vseh i v vsakoj družini. Da bodo pa duhovniki to dosegnoli, morejo biti goreči i sveti. Za njihovo svetost tedaj trbe moliti i se zatajüvati.

Kak veliko delo zvrši tüdi malo število gorečih duhovnikov, so nam dokaz apostoli sami. Oni so prehodili skoro ves poznani svet i toliko nevernih spreobrnil h Kristušu. Zato je meo tüdi Don Bosko prav, gda je pravo: „O, či bi meo bar deset gorečih duhovnikov, ves svet bi si vü-pao spreobrnoti.“ On sam je najlepši dokaz, koliko dobrog lahko napravi goreči i sveti duhovnik!

Veliko more biti zdaj veselje Don Boskovo, gda gleda na deset svojih bivših gojencov, ki so postali duhovniki. On že vidi njihovo gorečnost i hrepenenje po svetosti, on vidi njihovo delovanje, vidi njihove uspehe i težave, vidi vse njihovo veselje kak tüdi skuze. Brez teh zadnjih ne bo šlo!

Pa, prijatelje, bratje moji, pogum! Sv. Ivan Bosko je z vami do konca.

Radoha J.

Sedijo od leve na desno častiti gospodje: Jerič Mihael, novomešnik, Varga Jožef, župni upravitel, pri sv. Jürji, Radoha Jožef, salezijanec, njihov ravnatelj v Martinišči, Halas Daniel, kaplan v Lendavi, Camplin Ivan, kaplan pri sv. Jürji.

Stojijo od leve na desno častiti gospodje: Holsedl Anton, novomešnik, Tratnjek Stefan, novomešnik, Zelko Ivan, kaplan v Dobrovniku, Zver Stefan, novomešnik, Skafar Ivan, kaplan v Prevaljah, Kozar Alojz, novomešnik.

vemo, da je pri vsakšem različno to spoznanje. Pa tüdi to trbe znati, ka je dostokrat mladenci težko spoznati, či ga Bog šče v duhovniški stan ali ne. Zato se dogaja, ka večkrat stopijo v te stan takši, na štere so ljudje ne mislili, ravnotak se pa tüdi zgodi, da si zbere drugi stan mladenc, šteroga so vnogi meli za odebranoga. Vidili so pri njem nekaj takših dobrih lastnosti, štere so resan potrebne vsakšemi duhovniki. Nazadnje pa so doživeli, ka ga ne veseli te stan i tüdi si zbere drugoga. Takšega ljudje radi krivo sodijo. Pravijo, ka je pokvarjeni ali ka samo na ženitev misli, zato nešče iti za duhovnika. To je jako dostokrat krivična sodba! Vzrokov, da si je ne zbrao duhovniško pot, je lahko dosta drugih, za štere ne vemo.

Gori smo povedali, ka si Bog sam zbira svoje ministre. To je istina. A kak je Bog vse na tom sveti izročlo ljudem, da vodijo, obdelavajo i sebi na hasek obračajo, tak je zavüpao gojitev pozvanja človečoj skrbi in ljubezni.

Prvi, šterim Bog zavüpa to delo,

deco pri toj meši, ki je nosila napise vseh Slomšekovih lepih spisov, štere je v roke dao slovenskomi narodi, da reši njegovo dušo, kak: „Krščansko devišstvo“, „Življenja srečen pot“, „Düševna hrana“ itd.

Pred procesijov po velkoj božoj službi je profesor dr. Sušnik, svečki gospod meo govor od oltara. V tom je jasno povedao, da mi grešniki romamo na grob svetniškoga škofa, da on s svojimi rokami podpre naše na molitev sklenjene roke i tak poslušne Bog naše molitve. Slovenski narod ma oblastnike, ma vučenjake, nema pa svetnika, toga si prosimo v Slomšeki i zato potrebne čüde naj nam dober Bog da na njegovo prošnja.

Po tom govori se je 38 jezerna vnožina zbrala v procesijo i šla mimo groba Slomšekovoga pred stolnico,

ma posebno skrb na njega, da bi se nežna rastlina lepo razvijala. Sredstev za to ma jako dosta, več kak stariše pa tüdi več kak düšni pastirje.

Tak vidimo, da največ duhovnikov vzgojijo tak zvana „mala semenišča.“ Takše malo semenišče je naše Martinišče v Soboti.

Odrplo se je pred dvanajstimi leti v jako težavnih razmerah. Prva štiri leta je bilo v njem po 40 gojencov. V novom zavodi pa potem ednok več. Z veseljom prinašamo prvi šopek desetih duhovnikov, ki so bili nekđaj gojenci v Martinišči. Edni so bili notri več let, drugi menje. Ne pravimo, ka nieden od teh ne bi postao duhovnik, či ne bi bio gojenec Martinišča. Toga ne pravimo. Gotovo pa je, da se je nešternim pozvanje tam zbudilo, drugim pa se vürdilo. K tomi so pripomogle predge, tak zvani „večerni govori“ v kapelici po molitvah, gosta sv. spovedi i sv. obhajilo, lepe knige, največ pa zavüpni pogovori s predstojniki med štirimi očmi.

Vse to pa ešče drugo je kapalo kak osvežüjoči dešč na nežno, razvi-

gde so se izročile knige s podpisi za Slomšekovo oltarno diko i kde so prošno podpisali tüdi: ministra dr. Korošec, dr. Krek, ban dr. Natlačen i župan mesta Maribor, dr. Juvan, naši škofje so jo pa sprejeli.

Iz Slovenske krajine so prvi priromali že v soboto zajtra banska svetnika Klekl i Bajlec, i kaplan Halas; kaplan Šoštarec je pripelao te den večer okoli 50 biciklistov i za temi se je pripelalo v Maribor z našiva dva dekanata okoli 50 ljudi. Posebnoga vodstva naši ljudje ne so meli, ar „Slomškova družina“, štera je celo proslavo vodila, nikoga zato ne je oprosila. Naš narod se je pomešao med druge skupine i z velkov gorečnostjov opravo svojo pobožnost. En čas je šo pod svojov tablov, ki je nosila napis naši dve dekaniji, sledkar

pa njim je bila tabla odvzeta. Navuk naj bo z toga za vse takše prireditve te, da se vsikdar mora en voditeo oprositi, ki bo ljudstvo vküdržao. Ne potrebno, da je to duhovnik, samo naj se sposoben voditeo določi. Tüdi Kranjci i Štajarci neso meli duhovnike za voditele, pa so se vendar zbrali v svoje vrste. Duhovniki so bili te dneve zaposleni z božov službov, ar sta bila svetka i jih je razmeroma malo bilo v Maribori. Pa ki so bili, so bili tüdi vnogi zaposleni s spovedavanjom.

Naši romarje so vsi veselo prišli v ponedlek večer v Slov. krajino i so prinesli v svojih srcaj domo želo po svetosti duše, ki jo neso Slomšek na zemli i jo odneso v nebo, gde vživa za njo večno plačilo; pa popoln zavüpanje v njegovo priprošnja i pomoč.

NEDELA

peto po risalaj.

Berilo iz pisma svetoga apoštola Petra. Prelübi! Bodite vsi ednih misli sočutni, bratolübeni, milosrčni, ponizni. Ne vračajte hüdogo za hüdo, ne sramotenja za sramotenje, nego blagoslavljajte, ar ste bili v to pozvani, da postanete deležni blagoslova. Zakaj, što šče lübiti življenje, i videti dobre dni, zadržüj svoj jezik od hüdogo i vüsta, da ne boödo govorila jalnosti; ogibli se hüdogo i delaj dobro; išči mirü i hodi za njim; zakaj oči Gospodove so obrnjene v pravične i njegova vüha k njih prošnjam, obraz Gospodov pa je proti hüdogo delcom. I što de vam škodo, če te goreči za dobro? Pa če bi zavolo pravice tüdi trpeli, blagor vam! Njih grožnje se ne bojte i ne dajte se zosagati, nego Gospoda Kristuša slavite v svojih srcih.

Evangelij (Mataj 5). Tisti čas je pravo Jezus svojim vučencom: „Če vaša pravičnost ne bo obilnejša kak pismoukov i farizejov, ne pridete v nebesko kraljestvo. Čüli ste, da se je pravilo starim: Ne mori; što pa koga vmori, pride pred sodbo; i što pravi svojem brati „nikajvrednež“, zaslüži, da pride pred velki zbor; što pa pravi „brezbožnež“, zaslüži, da pride v peklenski ogenj. Če teda prineseš svoj dar k oltari i se tam spotiš, da ma tvoj brat kaj proti tebi, püsti svoj dar tam pred oltarom, i idi, da se prle pomiriš s svojim bratom i potom pridi i darüj svoj dar.

*

Najlepši kinč boži je človeča düša. Sam Bog nam pravi, da je človeča düša več vredna kak ves svet. Da je tak, nam svedoči tüdi Sin boži, ki je dao svoje življenje, da bi rešo düše od pogübljenja. Düšo je Bog stvoril po svojoj podobi, zato ma v njegovih očeh tak veliko vrednost. Zato jo neizmerno lübi, kak oča svoje dete, zato je zmerom v skrbi za njov i jo sküša rešiti, zgrabiti, či se ona šče od njega ločiti, kak lovi mati dete, štero je v nevarnosti. Dobrotlivi Bog na mnogo načinov sküša rešiti lüdi za nebesa.

To dela z notrašnjim glasom, šteroga zavemo düšnavest. Ta vsikdar opomina človeka: Delaj dobro, varüj se greha! S tem glasom je Bog že mnogo lüdi spreobrnol. Nadale Bog lovi lüdi po križih i težavah, po nesrečah i trpljenji. Znano je, ka nesreča pripelje človeka nazaj k Bogi. Tüdi s posebnimi dobrotami Bog pritegne k sebi dosta düš. Tak je pridobol srce spokorne Magdalene z rečmi: „Zavü-paj, hči, tvoji grehi so ti odpüščeni!“ Desnoga razbojnika na križi je spreobrnol rekoč: „Ešče dnes bo tvoja düša v nebi.“

Da bi Bog pridobivalo düše za nebesa, si je odebral kak pomočnike apoštole. „Ne boj se, odzdaj naprej boš lovil lüdi“, je pravo Petri. To je pa šlo tüdi drugim apoštolom i njihovim naslednikom, to je, püšpek-om i mešnikom: Zapoved, lovitü človeče düše za nebesa, je dao Zveličiteo z rečmi: „Kak je Oča mene pos-lao, tak jaz pošlem vas; ite po vsem sveti, včite vse lüdi pa je krščavajte v imeni Oče i Sina i sv. Düha; pa včite je spunjavati vse kakoli sam vam zapovedao.“ Apoštoli so, spunjavajoč to zapoved Gospodovo, tak verni bili, ka so šli v mučeniško smrt.

Nasledniki apoštolov, to je, meš-niki, si po vsem sveti prizdevlejo kak največ düš pridobiti za nebesa. To je njihov glavni namen, bodisi v cerkvi, v šoli, v spovednici, pri betežnikovoj posteli i vsikdar i vsešerom.

Püstim se prijati od Gospoda, svojega Boga. Ne obračajmo se od njega vkrej z grešnim življenjom. Znamo, ka on ma z nami najbolši namen. On nas nešče zato dobiti, da bi nam škodo, nego da bi nas napravo srečne za vsikdar.

Je pa ešče nekaj drugi, šteri preži i lovi človeče düše. To je hüdi düh. Tüdi on se strašno trüdi za svoj lov. Že od začetka sveta hodi okoli s celov svojov armadov.

Da njemi vujdemo, nega drüge pomoči, kak da si zberemo nepremaglivoga Boga za svojega voditela. Pod njegovov oblastjov bomo lejko šli mirno naprej. Če se pa damo vloviti od hüdogo düha, zgübito Boga i svojo düšo. Pomoč za takšo düšo je samo pokora.

Politični shod g. ministra dr. Kreka v Soboti i Lendavi.

V nedelo 5. julija se vrši dvojni veliki shod JRZ. državne stranke v Soboti i Lendavi. Glavni govornik na obe-ma shodoma je minister g. dr. Krek. V Soboti se vrši shod ob pol 11 vüri v dvorišči „Krone“, v Lendavi ob 3 po poldnevi po večernici pri cerkvi.

G. minister pride iz Sobote naravnost v Lendavo i se nigde ne stavi. V Lendavi po shodi bo sprejemal stranke na občini t. j. od 5 do 6. Vsaka stranka, ki šče na g. ministra kaj vložiti, mora se prle javiti pri g. poslanci dr. Klari. On bo zadevo gospodi ministri razložo i izročo.

V Lendavi sprejmejo g. ministra biciklisti že pri pokopališči v Dol. Lakoši i ga sprevedijo do Deuschove gostilne, gde ga pozdravi predsednik občine g. Bačić,

pod narejenim slavolokom. Od slavoloka do cerkve ga sprevedijo konjeniki, godba i zastopniki lüdstva. Na shodi poleg gospoda ministra bodo govorili tüdi drügi, med njimi prvi g. dr. Klar, narodni poslanec. Na shodi v Lendavi se izroči volilcom v Žižkih bela zastava v spomin njim i celomi srezi za stanovitnost krščanskih načel v politiki. Vabijo se tüdi vsi volilci madjarskoga maternoga jezika, da pridejo na shod, kajti na shodi se bo govorilo tüdi madjarski. Vse občine našega sreza prosimo, naj se shoda punoštevno vdeležijo i g. ministri po shodi svoje zahteve izročijo, kak smo više povedali. Po shodi je prijateljska večerja g. ministra Kreka, na štero so mnogi povabljeni.

„Za Vidov dan“.

Na Balkanskem polotoku je tekla kri v potoku — ko so vzeli nam svobodo, Turki nas mučili hudo.

Tri dni so srbski vojaki kri točili tu z rojaki, Da si rešijo Kosovo, priborijo novo dobo.

Do zadnje kapljice krvi junaško se vsak bori. Ali tretji žarki sonca žalost so prinesli v srca.

Prihrumela zadnja vojska, ktero Sultan sam nahujška, Ta največja je v celoti, naj je nikša moč ne zmoti.

Usodo je ta povzročila, s krvjo srbska tla zmočila, Puške, topi ropotajo, s cele moči, kakor znajo.

Zadela je sedaj kneza, Lazara, največja jeza, Še enkrat je svoje moči vrgel Turkom pred njih oči.

Slednja ta velika bitka, prišla tudi do počitka. Pa sonce je kri tu pilo, kadar se je to godilo.

Kri zalila je Kosovo, Srbskim sinom pela slovo: Počivajte po tej borbi — sladki sen v žalostnem grobu.

Sanjajte tu lepše sanje, za ta boj gre vsem priznanje! Pride na vas tud bodočnost, ktera vam da novo radost.

Tedaj kos bo črni zapel, novo pesem bode začel: „Minule so vse težave, prišli smo do zmage prave!“

Prišlo lepše je Kosovo, nam prineslo je svobodo. Kri, katera se prelila, nas k veselju je zbudila.

Černy V.

Grešnik, zavolo greha zgübiš kak pastir svojo najdragšo ovco, svojo düšo. Grešnica, brez milosti bože. Žalüj nad svojov zgüšov, pa potolaži se tüdi. Svojo ovco, svoje peneze lejko najdeš s pravov pokorov. I ta pokora, ta spreobrnitev, bo angelom v nebi v veliko veselje, bo pa tüdi tebi samomi veselje vsega veselja. Čüj!

Veselje spreobrnjenoga grešnika je veselje brezi žalosti i brezi trpljenja. Zakaj? Zato, ar spokornik nema kaj več trpeti. Od koga naj bi pa tüdi trpo? Od Boga ne, od svoje düšnevesti pa tüdi ne.

Bog svoj pravičen srd proti grešniki, šteri se spokori, popunoma zavrze i se zmiri z njegovov düšov. Takšega grešnika spozna i sprejme

Drügo polletje za Novine.

S tov številkov začnemo drügo polletje za Novine. Naš list so. Šo drügi listi lejko lepši, lejko vekši, lejko bogatejši, lejko falejši, ali ne so naši. Na krščanskih tleh Slovenske krajine so zrasle samo Novine. Zato samo Novine lejko imenujemo i je moramo imenüvati za naš list.

Jedino Novine so bile tisti list, ki so pod Madjarskov kazale pot Slovencom, zagovarjale njihove narodne pravice poleg verskih i je pripelale v sküjno materinsko hišo, Jugoslavijo. Zato nieden list nema pravice praviti, da je naš list, zvün Novin. Listi, ki so se sledkar rodili i večinoma tüdi že vmrli v Slov. krajini, neso prestali borbe za sloboščino Slov. krajine. To borbo so prestale samo Novine. Zato samo Novine majo pravico, se imenüvati za list Slovenske krajine. Gda je bio „smrten greh“ v očaj vno-gih kaj slovenskoga pisati, širiti, te so Novine v te smrten greh drage vole privolile, ar pred Bogom je lübezen do naroda ne „smrten greh“, nego düžna lübezen. Pred njim je smrten greh sovražiti svoj narod i delati za njegovo narodno smrt, štera ga pripelje do düševne smrti. Toga junaštva Novin pravična sodba nikdar ne zataji. Denešnje nedelo se posveti sedem naših novomešnikov v Maribori. Lani se jih je osem. Če smo mi zdaj na Vogrskom, mislite, da mamo toliko novomešnikov? Mislite, da mamo to čast pred svetom, da razmeroma največ düš damo v službo Matericerkvi? Nikdar i v nikšo formo, ar stroškov ne bi mogli nositi zavolo oddaljenosti od šol i ar ne bi se sprijalo teliko našega dijaštva tam, kak se je tü, kje mamo lastno gimnazijo. I ka mamo to čast, so nam jo spravile Novine s svojov borbov za novo državo. Zato je mladih gospodov dühovnikov i drüгих šolanü lüdi lübezen do Novin samo düžna plemenitost zahvale, ki jo vsaki državlan Jugoslavije odobrava i pohvali i ni-

znoya za svoje dete i talnika nebeskoga kraljestva. Ti, spreobrnjeni grešnik, poslüšaj veseli glas: Vsemogočni Bog je zdaj tvoj oča, tvoj prijateo. O, kakše veselje, kakša tolažba, da smeš s punim zavüpanjom i trdnim prepričanjom praviti: Jaz lübitim Boga i Bog lübi mene! Ka več bi si mogeo želeti? Zanke hüdobnoga düha, s šterimi te je šteo potegnüti v pekeo, so raztrgane i ti si rešeni. Ali ne boš zavolo toga veseli?

Veliko veselje ti napravlä tüdi tvoja düšnavest. Radostno lahko praviš z apoštolom Pavlom: „Naša slava, (naša tolažba) je osvedočenje naše düšnevesti.“ (Il. Kor. 1, 12). Ar ti düšnavest pravi, da si včino vse, ka je bilo v tvojoj moči, da si se znova zmirió z razžaljenim Bogom. Ona ti

eden se ne more živeti v to možnost, da bi tisti, ki majo svoj lepi dühovniški ali svecki stan zahvaliti Novin, samo v misli mogli biti proti njim. To se vsakomi poštenjaki vidi za nemogoče.

Predkratkim smo meli v lendavskom srezi firmo. Prezvišeni nadpastir so občüdüvali pobožnost našega naroda. Pobožnost pa ne prirojena nikomi. Pobožnost se mora vcepiti v düše. I vcepili so jo naši dühovniki s svojov gorečnostjov, štere močna veka je bila razširjenje Novin i Mar. Lista med našim narodom. Nikdar ne bi prišo naš narod do tak trdne pobožnosti i ostao v njej med vrteli svetovne bojne, komunizma i drüгих neštetiü nevarnih pojavov, škodlivcov vere, če ga dühovščina ne bi krepila tüdi z zvüncerkvenim dühovnim pastirstvom potom Novin i Marijinoga Lista. Zato je pa najšla dühovščina, ki je prišla iz Preka k nam, pripravljena tla za napredüvanje dühovnoga življenja i se ne borila i se ne bori proti Novinam i M. Listi, če stoji na visini svojega dühovniškoga pozvanja.

— Novine ne morejo meti sovražnikov iz državnoga stališča, ar so one tisti most, prek šteroga so pripelali narodnjaki Slov. krajino v slobojno državo Jugoslavijo; pa ne iz cerkvenoga stališča, ar so narod versko vzgajale i ga vernoga, pobožnoga odgojile z gorečimi domačimi dühovniki. Zato pa prosimo vse, civilne i cerkvene kroge, da je vsi podpirajo i širijo, ar ne škodijo ne državi, ne Cerkvi, nego obe-ma hasnijo.

Cena Novin na drügo polletje je mesečno 2.50 Din. na posamezni naslov i 2 Din na sküpnoga.

Uredništvo i uprava Novin.

Naš dar Martinu Slomšeku.

Božji vrtnar ima pri nas svoje gredé, v kateri vlada večna pomlad. Najzlahotnejše rože v njih brste — nešteto upov, nešteto nad, ki obetajo, da obrodé stoteren sad.

Božji vrtnar hodi okoli in izbira med nami.

In kar najboljšega rodi Slovenska Krajina, vse na vsaj vrt presadi, da raste tu, v don Boskovem hrami pod varstvom svetega Martina.

O blaženi hram Martiniški, ovija te v sijaj svečeniški! V teku nekaj let je iz tebe kar deset svojih izbrancev pred oltar popeljal nebeški vrtnar.

In letos, ko se po domovini naši Slomškova slava oznanja, letos v Slovenski Krajini na petih krajih pozvanja martiniškim gojencem — k novi maši.

Božji vrtnar, le še naprej v svoje grede presajaj in za goreče dühovnike vzgajaj to našo ljubo mladino,

In kakor iz srca vse telo prejema svežilno kri, tako naj iz Martinišča rosi blagoslov nad vso Slovensko Krajino.

svedoči, da si se zaistino skesao i odkritosrčno spovedao vse grehe. Ona te tolaži, da zdaj smeš trdno zavüpati na bože oblübe, štere ti zagotavljajo večno srečo. Düšnavest ti ešče da to vüpanje, ka si zdaj lübleno dete bože.

Vidiš, ta svedočba tvoje düšnevesti je tvoj pravi mir, pravo veselje. O, vi grešniki vsi, ki ste se istinsko spreobrnoli k Bogi, čüjte tolažbo, štero vam da sv. Ivan, rekoč: „Prelübi, zdaj smo deca boža; či nam naše srce nikaj v oči ne meče, mamo zavüpanje k Bogi.“ (I. Jov. 3, 21.)

Zato pa vkraj z žalostjov, vkraj s strahom! Veseli se i radüj, spreobrnjeni kristjan, ar si najšeo zgübleno ovco, svojo düšo, zgüblene peneze, milost božo.

GLASI. SLOVENSKA KRAJINA.

Lendava. Dne 27. junija je priredila tükajšnja mešč. šola v dvorani pri č. šol. sestrah vidovdanske proslavo za zaključek šol. leta. Proslave so se vdeležili načelnik sreza g. dr. Bratina z gospov. gospa nar. poslanca dr. Klarova, g. župnik Bakan, kaplan Koren, srez. šol. nadzornik g. Mikuš, šef davč. uprave g. Dvoršak in drugi ljubitelji šol. mladine. Na programi so bile deklaracije, govori i narodne pesmi; vse to so proizvajali gojenci mešč. šole. Program je bio lepo izbrani i tudi dobro podani, se pač vidi, da je bio dobro pripravljeni. Poleg drugij slovenskij narodnij pesmi, so zospievali tudi našo domačo „Marko skače“, ki je najšla pri poslušalcih dober odmev. Spevanje je navčio i vodo vučiteo mešč. šole g. Pečnik. V govori, ki ga je meo ravnateo mešč. šole, se je zahvalo za obisk in povdaro, da ma proslava družinski značaj. Zato so jo napravili v tak malom obsegi, ar pri širšoj javnosti še nega razumevanja za to. Želemo, da bi mladina, ki se vzgaja na našij šolaj, bila zaistino ednok na hasek i na diko našemi narodi.

Vnogo bože sreče. Na Petrovo je zdao kanonik Dostal g. Novak Vilka, profesora, našega rojaka z gd. Dostalovov profesorov v Maloj Loki. Bog blagoslovi hišni zakon našega gorečega sotrudnika!

Lendava. Preminoči tjezen je vgasnolo pa edno mlado življenje na meji pri Dugoj vesi. Okoli devete vöre večer se je vračao na Madjarsko nekšij mladenec, ki pa je zgübo svoje mlado življenje od graničarske krugle. Nikšijh dokumentov neso najšli pri njem, zato tudi neso znali, da li je naš ali Madjar. Po dveh dneih je lendavsko sodišče odredilo, da se pokople. To se zgodilo. Potem pa Madjarska javi, da je ustreljenec njihov državlan, da pride zato komisija iz Madjarskoga. Tak je prišla i so mrtvoga odkopali i znova nazaj zakopali.

Diplomirao je na ljubljanskoj univerzi naš rojak i bivšij urednik Novin g. Jože Maučec iz Bogojine. Z g. Maučecom smo tak pa dobili ednoga krščanskoga mišljenja profesora, ki bo včio i vzgajao naše dijake na gimnaziji. Mi njemi iz srca čestitamo i želemo, da bi mladi gospod profesor ostao ves čas odločnoga krščanskoga mišljenja, štero naj tudi svojim vučencom vceplavle v srca tam, gde bo delüvao.

Beltinci. Po posredüvanji g. dr. Klara, nar. poslanca, je naš rojak g. Anton Forjan prišeo nazaj v državno službo v Beogradi.

Nesreča. Dve i polletna deklica Horvat Štefana Ütrošova v Črensovcih je spadnola v vapneno jamo i se je vtopila. Matere ne bilo doma. Deklica se je brččas močno stukla, omedlela i tak z vüstami prevrgla proti nizkoj vodi, štera je bila komaj za peden globoka, i se je v vodi zadüšila. Nesreča pač nikdar ne počiva.

Lipovci. Na slikarskom oddelki umetnostne akademije v Zagrebi je te dni diplomirao naš rojak, g. Jakob Karol, član slov. kat. akad. društva „Danica“ v Zagrebi. Čestitamo.

Na podporo Novin je poslao g. Drobec Štefan z Beča, 50 Din., Bernjak Ana iz Francije, 13 Din. 50 par. Bog plačaj!

Grad. Naš starejšij kaplan, g. Rataj so premeščeni v Selnico pri Dravi. Na njihovo mesto pride k nam g. Kolenc Ivan, lanski novomešnik iz Gomilic. Gda se prvejšemi g. kaplani za vse njihove trüde zahvalüjemo iz srca, z ljubeznostjov sprejmemo novoga gospoda kaplana i prosimo Boga, da blagoslovi oba delo, kama jihva je pozvao.

„Sveta maša“ je naslov knigi, štero so izdali Jezuiti v Ljubljani, Zrinjskega c. 9. i štera krasno lepo razložij naš najdragšij kinč, sv. mešo. Stane 19 Din. Jo toplo priporočamo.

Desetletnico mature je obhajao te dni g. Vojkovič Jožef, sobočki kaplan s svojimi kolegi v Monoštri. Gospod Vojkovič je najmre v Monoštri dovršo svoje gimnazijske študije. Želemo njemi, da se včaka še 50 letnice.

Odlikovan je g. Čížek Gustav, bivšij šol. nadzornik v Soboti, naš stari naročnik, od Rdečega križa za svoje delo ljubezni do bližnjega. Čestitamo.

Lendava. Pri kopanji fundamenta za novo hišo g. Némethy Štefana se je najšlo človeče okostje. Jeli se je gda hüdodelstvo zgodilo i je nekak zakopao tü vmorjenoga človeka, ali je pa okostje kakšega vojaka iz türskih bojov, ne znati.

Svetek sv. Ivana Boska za celi svet je predpisala kat. Cerkev. Dzdaj se je njegov god obhajao samo pri Salezijancih, zdaj pa je Cerkev določila, da se njegov god obhaja jan. 31. po celom sveti, svetoga Petra Nolaska pa pride od 31. jan. na 28. jan.

Bratonci. Naš lanski novomešnik, g. Škafar Ivan so postavili za kaplana v Prevalje, delavski kraj na Koroškem. Želemo našemi rojaki, naj s svojim

nekaj števil, ki nam bodo povedale več, ko dolgi članki. Karitas v dunajski nadškofiji uživa veliko zaupanje. To je razvidno zlasti iz naraščanja njenih zavarovancev. N. pr. 1. 1933. se je pri njej zavarovalö 12.469 oseb, 1. 1935. pa 23.063 oseb. Med zavarovanimi je tudi dunajski nadškof, kardinal dr. Innitzer. On je obenem tudi član kuratorija. V navedenih dveh letih je umrlo 3165 zavarovancev in je Karitas njihovim domačim izplačala 918.475 šilingov (okrog 7 in pol milijon Din.) V vseh letih obstoja je umrlo 8000 zavarovancev in je bilo izplačano 2 in pol milijona šilingov (okrog 20 in pol milijon Din.) V celi Avstriji je bilo med zavarovanci pri Karitas 40.000 smrtnih slučajev in je Karitas izplačala v teh slučajih 9 milijon šilingov (okrog 72 milijon Din.) zavarovalnine. Številke govoriyo. Povedo to, da je imela smrt tudi med zavarovanci bogato žetev. Povedo pa tudi to, da je bilo na tisoče družin ob smrti svojcev rešenih najhujšijh skrbi, ker jim je bilo z izplačano zavarovalnino omogočeno kritje pogrebni i drugih stroškov. In še nekaj povedo številke. Vsakemu priporočajo, naj čim prej zavaruje sebe in svoje pri Karitas, da tako reši sebe in njih velikih skrbi. Obrnite se na domače zastopnike ali na vodstvo Karitas v Mariboru, „Orožnova ul. 8 in se zavarujte!

Pri nas preveč, na Angleškem premalo. Medtem ka je pri nas že precij preveč vode, na mesta pa v nešterih angleških okrajih vlada süša. V okrajih Etdworth pri Doncastri morajo vodo voziti v posebnih avtomobilih, kam jo hodijo žedni prebivalci iskat.

gorečim dühovniškim srcom uspešno misijonari med tamošnjim narodom.

Tišina. Tišinski študentje — člani kat. prosv. društva, vprizorijo v nedelo, dne 5. julija ob 3 vüri popoldne po večernicah igro v treh dejanjih s predigrov: „Vest“. — Mladina, — dečki ino dekle, osrečite nas z vašim obiskom. Vstopnina je malenkostna. Bog živi i na svidenje!

Nova meša g. Kozar Alojza bo v Boreči, ne pri Nedeli.

V Rajhenburg so poslani za kaplana g. Gregor Janoš, ki so lani meli novo mešo v Soboti i edno leto bili v dijaškom semenišči v Maribori prefekt. V lepoj romarskoj Marijinoj cerkvi naj z pomočjov dobre Matere Marije, Nevtepene Lurske Gospe v težavnoj velikoj fari dosta düš rešijo.

Nekaj števil v pogled in premislek! Da ne bomo vedno govorili samo o naši „Karitas“, naj bo na tem mestu povedano nekaj besed o „Karitas“ v Avstriji, posebej o „Karitas“ v dunajski nadškofiji. Karitas v Avstriji in dunajski nadškofiji bo drugo leto obhajala 10 letnico svojega obstoja. V življenju je torej razmeroma malo let, toda za seboj ima bogato zgodovino. Poglejmo le

Zverinska mati.

Preminoči tjezen so žandarje v Lendavi aretirali Meglič Gizelo iz Doline, ar je vmorila svoje dete.

Gizela je bila znana po celoj Lendavi. Rodila se je v Dolini od siromaških starišov, ki so njoj ne dali prave vzgoje v mladih letaj. Šla je služiti okoli po sveti i svet jo je zapelao. Vdala se je nesrečnomi grešnomi življenji, šteroga sad je bilo četvero nezakonske dece. Zadnje dete je ob Vüzmi preminolo. Bilo je te staro že 6 mesecov. Lüdje so jo spitalavali, gde je to dete. Zgovarjala se je, da ga je odnesla v Čakovec, gde ga je dobila, gda je tam služila pri nekšem odvetniku. Tak je zakrivala svoje strašno delo dva meseca. V tom časi se spoznala z vdovcom Sabotinom iz Mostja i stá se zapisala. V nedelo 21. junija sta bila pri zdavanji. Gizela je bila vesela, da je dobila moža, ka njoj več ne bo trebalo

Dühovniki na Slomšekovih dnevaj iz Slov. krajine so bili poleg vrednika Novin sledeči gg.: Halas Daniel, lendavski, Šoštarec Alojz, törjanski, Trobina Stanko, črensovski kaplan, Škafar Ivan i Gregor Janoš lanski novomešnika.

Črensovci. Na Petrovo so naš novomešnik, g. Prša Silvester, služili veliko sveto mešo, pri šteroj je cela Cerkev zaistino pobožno iz gorečega srca spevala. Oni so tudi predgali i mladini davali v srce segajoče lepe navuke.

Gornja Bistrica. Naš rojak, g. Kustec Martin, ki bi letos mogli služiti prvo sv. mešo, so pozvani k vojakom, ar so vojaščine ešče ne obslüžili. Dela se zato, da bi poznej služili vojaščino. Cerkvena oblast bo rešila zadevo.

Hotiza. Na Petrovo obslüžava naša cerkev i dühovnija svoje proščenje. Letos so nam veliko sv. mešo služili g. Zelko Ivan, dobrovniški novi kaplan, bože reči so nam pa gla-

slüžiti. Sabotin pa pali, da je dobo mačeho svojoj deci. Pa samo dva dni sta vživala zakonsko srečo. Zvedelo se je, ka je včinila i žandarje so jo taki prijali. Zdaj sedi v lendavskoj vozi, da se preišče i zasliši.

Gizela je služila zadnji čas pri g. Kokoli, vučitelji meščanske šole. Ob vüzemskih svetkaj je bila sama doma i te je včinila zverinsko delo. Pol leta staro nedužno dete je prijala i ga z glavov tiščala v lavor vode i ga tak zalevala. Po tom ga pa zakopala v sosedovoj drvarnici pod drva. Tak je brezsrčna mati mislila, da je rešena deteta. Pa samo dva meseca ga je zakrivala. Nato ga pa pred žandari sama mogla odkapati. Nekaj malo čuntič šče bilo, meso so pa podgane pojele.

Gizela čaka na sodbo. Lüdje pa so strašno razburkani nad tem groznim delom i pričaküjejo, da sodišče odloči, ka njoj ide.

sili g. Koren Ivan, lendavski kaplan. Obiskali so nas pa ešče štirje g. župniki: lendavski, martjanski, črensovski i bogojanski, potem g. Rauteša iz Polane, pa bogoslovca Balžič i Kolenko

To si zapomnite,

da kupite vse vrste

KOLES NOVA ALI RABLJENA

kakor tudi pisalne in šivalne stroje vedno najboljše in najcenejše pri tt.

ŠTIVAN ERNEST,
SPECIALNA TEHNIČKA TRGOVINA
MURSKA SOBOTA.

ZAHTEVAJTE PONUDBE.

Prošečkaves. Pri Küplen Trezi hš. 27, je krava takše tele skotila, štero ne melo spolnih kotrig, i zato ne bilo ne bik, niti telica pa tudi ne melo odprtine za odvajanje blata. Tri dni je cecalo, potem so je pa mogli zaklati, ar se ne mogla i ne bi moglo ščititi.

Krajna. Vmrla je Horvat Mariča, žena Horvat Števana v mladij letaj i zapüstila troje maloletne dece. Družino našega naročnika naj potolaži dober Bog!

Cenjenemu občinstvu naznanjam,
da bom v soboto
dne 4. julija odprl
MESNICO

prek od trgovine
Toplaka v Glavni ulici.
Za cenjene odjemalce se
priporočam

RAFFEL KAROL

mesar

DOLNJA LENDAVALA

Dijaški kotichek.

Početnice so tu. Kaj bomo delali, da si bomo odpočili od šole? Največ naših dijakov pravi: Moje počitnice obstojajo v tem, da delam doma, na polju, na travnikih, kakor da nisem študent. Ne pustijo me pri miru. No, pa tudi sam vidim, da me starši potrebujejo. Je torej moja dolžnost pomagati. Sicer pa me delo veseli. Mi je naravnost v razvedrilo, ker je prvovrsten sport.

Prav imaš. Neprimerno na boljšem si kakor mestni dijaki. Oni morajo peš ali z vlakom daleč, da si poiščejo razvedrila na hribih, v rekah in v morju. Oni ti zavidajo tvoj položaj.

Marljivi dijaki znajo pri svojem vsakdanjem delu med počitnicami najti nekoliko časa za čitanje dobrih knjig in drugega koristnega. Lanske počitnice ste z velikim zanimanjem in pridom čitali v Novinah pod naslovom Dijaški kotichek „Refleksije.“ Mnogi so izrazili željo, da bi se tiste Refleksije natisnile v posebno brošuro. Mogoče pride tudi do tega. Letos pa bodo Novine skoz cele počitnice prinašale nove refleksije.

Ali veš, kaj pomeni refleksija? Beseda je latinska. V slovarju boš našel, da ima več pomenov. Tu v naših člankih pomeni premišljevanje.

In to je potrebno, zlasti v počitnicah, ki dijaka tako hitro razstresejo, ako ne pazi in ne čita vsaj nekaj resnih stvari. Refleksije ti dajo mnogo gradiva za razmišljanje.

MLINARI!

MLINARSKÉ KAMLE
MLINSKA SITA

svilena
i vunena

POGONSKO REMENJE
GURTE, PEHARI

i vse ostale
mlinske potrebščine nudi najceneje

BRCAR & COMP.

LJUBLJANA, Kolodvorska 35

Misli h koncu šolskega leta.

Na koncu šolskega leta smo. Končana je tudi znanstvena anketa o splošnem stanju šolske dece. Želeti bi bilo, da bi ne ostalo samo pri anketi, ampak naj bi se po primerjanju anketnih listov iz posameznih pokrajin priskočilo z izdatno podporo na pomoč tisti pokrajini, kjer številke najbolj kriče po odpomoči. Gotovo bi tedaj bila med temi naša lepa Slovenska krajina.

Treba je tukaj temeljite spremembe. Pred svetovno vojno tlačan tuje gospode naj bi še danes moral v svobodni Jugoslaviji gledati tukajšnji seljak, kako mu deca telesno hira zato, ker je pošten v zakonu in ima številno družino, ki pa je vsled revščine ne more dostikrat vzdrževati.

Tukaj ob meji ni samo močna narodna zavest v srcu, ampak to za domovino čuteče srce naj bode gonilna sila zdravih, krepkih teles, ki bodo imponirala sosedu preko mej. In to bodo, ako se bodo naše meje utrjevale ne samo vojaško, ampak predvsem s socialnimi ustanovami. Ne mislim, da bi morala država ali banovina zidati tukaj ob meji velike socialne zavode, dovolj je, ako podpre z prav izdatnimi podporami privatno socialno inicijativnost, ki je ne primanjkuje.

Imamo n. pr. sirotišnico v Turnišču, ustanovljeno po g. J. Kleklu, kjer takorekoč vzdržujejo siromaki sirote, kaj ko bi se podkrepil ta zavod z izdatnimi podporami iz naše centrale ter bi se zavodu zasigurala ne samo trajnost, ampak bi se razvil v velik osrednji zavod za celo Slovensko krajino; brezdvomno bi se slejkoprej bogato obrestovala ta podpora.

Vse, kar se je dozdal na socialnem polju storilo za pobiranje revščine in boleznih, zlasti jetike, se je storilo na inicijativo nekaternikov, ki pa jih žal lahko naštejemo na prste ene roke, zato se pa ne smemo čuditi, da se še najdejo šolski razredi, kjer dosežeta samo dva učenca normalno teže. Navada tega dobrega ljudstva ni, da bi kričalo in tarnalo in jadikovalo, v tisočletju se je navadilo molče prenašati svoje gorje, vendar s tem ni rečeno, da bi se mu že dobro godilo. Če pa se mu od časa do časa sprostí njegova notranja bol po njegovih voditeljih in prošnja po socialni pomoči, tedaj je pa to že znak prevelike bolesti.

Želel bi samo, da bi prvemu teoretičnemu delu te znanstvene ankete sledil drugi praktični del, to je, da bi prišli iz naših metropol še bolj polnih rok, kakor doslej naši odličniki za korist in razvoj vseh onih socialnih ustanov, ki so jih sami že ustanovili ali pa jih še ustvarjajo, kakor g. Klekl prepotrebni Frančiškov dom, in katerih blagor jim tako pri srcu leži, kakor blagor njihovih lastnih otrok.

Uvodoma sem rekel, da bi trebalo tukaj temeljite spremembe, hvala Bogu se že opaža, saj je v zadnjem času nastalo že nekaj pravih lepих socialnih ustanov, ki naj lajšajo bedo in revščino, nove se ustvarjajo po zaslugi g. nar. poslanca dr. Klara, dal ljubi Bog še mnogo dobrin požrtvovalnih src.

Tudi v materialnem pogledu bi se drznil rabiti Gospodove besede: „Zetev je velika, le žanjcev je premalo.“
J. Verbajnsak.

Pisma naših z tujine.

Vimille, Francija, 17. VI 1936.

Častiti gosp. vrednik!

Ne morem zamučati toga veseloga dneva, ki sem ga doživela i jaz eti v tujini. Telovo, to je bio en veseli den zame. Navadno idem k osmoj meši, a zdaj pa sem bila pri poznoj ob 10. Zajtra opraviť svoje delo i se hočem iti opravlat k sv. meši, kak navadno, te so mi pa pravli, ka zdaj ne bom šla k meši. Oni so se odpelali, jaz pa sam ostala

doma, misleč, da dnes nebom šla k meši i skuze so mi zakrila oči. A za en čas se pa gospa pripelajo nazaj, pa ne prazni. O kak lepo belo obleko so mi pripelali i beli okrogli venček. I zdaj sem se te odpravlala. Z Marijov, domačev hčerkov smo nesle zastavo Marijine družbe. Tak je bilo lepo, častiti g. vrednik, ka Vam jaz toga ne morem opisati. Kak v malih nebesaj. V procesiji so šli naprej mali ministranti z modrim pasom, 30 jih je bilo. Za njimi otroški vrtec s svojov zastavov. Za otroškim yrtcom društvo Male Terezike, isto mala deca s zastavov sv. Terezije, za njimi letošnji firmanci tudi s posebnim znakom. Na rokavaj so meli duge bele pantlike. A za njimi Marijina družba. Vse v beloj obleki i to v ednakoj. Eti ma Marijina družba 3 zastave pa tak lepe, ka še takših sploh vidila nesem. Za Marijinov družbov pa ženske. Te tudi majo svojo zastavo. Potem pa pali mala deca v beloj obleki, bili so pač kak mali angelci. Med njimi pa je bio Jezuš s teškim križom. Takšo trnjavo krono je meo na glavi kak pravi Jezuš. Za temi je šlo opet 30 ministrantov s rdečim širokim pasom. Za njimi so nesli nebo, odzadaj pesmarje, godci, gasilci potem pa moški i ženske. Tak duga procesija je bila, ka jo je komaj do kraja vido. Mesto Vimille pa tak okinčeno, ka je nej vido čistoga zida. Iz vsakoga okna je visila duga zastava, skorom do tal. A na zastave so gori pribodnjeni bili ščipki. Tu se ne vidi gde so vrata i gde so dveri, tak je vse okrašeno. Gda smo prišli okoli po mesti, te smo pa šli pa dolgo po ednom logi i tu vse na dva kraja goste zastave i gori so bile sprivezane za drevje prek po cesti. Tu v logi je bio tak lepi oltar napravleni, znate gospod, ka Vam jaz toga ne morem opisati; krasen je bio. Iz loga pa smo šli nazaj v cerkev i edna vūra je minola, ka se je vse dokončalo. Toga pač nebom nikdar pozabila.

Dragi g. vrednik, zednim Vam še najlepša hvala za redno pošilanje Novin i Marijinoga Lista, ki mi je v veliko veselje; komaj čakam vsako številko. Doma sam ga rada čtela, eti ešče pa bole, kak mislim vsaki v tujini.

Zdaj Vas ešče lepo pozdravljam v Srci Jezušom i Marijinom, pa g. župnika i g. kaplana, pa mojo rojstno hižico. — Kolenko Aga iz Črensovec.

Pogoji

za sprejem v Državno moško obrtno šolo za pletarstvo v Ptuj. Državna moška obrtna šola za pletarstvo v Ptuj ima značaj nepopolne srednje šole z nižjim završnim izpitom. Naloga zavoda je, dajati učenčem obojega spola poleg obče vzgoje, teoretično in praktično strokovno izobrazbo v pletarstvu in vrbogojstvu in jih usposobiti za pletarske pomočnike. Slednjim pa pomaga po dovršeni učni dobi tudi do zaslužka, ako ne bi mogli pletarstva izvrševati na svojih domovih. Učna doba traja tri šolska leta. Šolsko leto prične dne 1. septembra. V prvi razred se sprejemajo učenci obojega spola, ki so dovršili vsaj dva razreda srednje ali meščanske šole ali šest razredov (Letnikov) osnovne šole in imajo najmanj 12 let starosti. Prijave, kolekovane s kolekom Din. 5, je vpslati vključno do 3. septembra. Vsebovati morajo:

- 1.) krstni list;
- 2.) zadnje šolsko izprievalo;
- 3.) izjavo starišev (varuha), s katero se zavežejo, da bodo vzdrževali učenca za časa učne dobe in plačali vse stroške, ki bi nastali vsled neopravičenega predčasnega izstopa;

4.) potrdilo davčne uprave o višini neposrednih davkov roditeljev. Vsak prijaviteljec sprejme pismeno rešitev o sprejemu. Stanovanje in hrana se dobi v Ptuj od Din. 200 mesečno navzgor. Pridnim, ubogim učenčem se bode po možnosti preskrbelo podpore. Podrobnejša pojasnila daje upravitelj šole.

Na Jurjevo.

Žena, zdaj prosim,
ne glej vprašujoče,
zdaj dete jaz nosim,
na svetlost že hoče!

Oči tvoje zdaj mojih ne ujamejo,
predaleč je pogled moj poletel,
le malo — in iskre se vnamejo,
v izpovedi bom zagorel:

Sveti Jurij na iskrem vrancu
čez dol in breg brzi,
obstal je na gorskem klanču —
Kam le še bolj hiti?

Pred njim je cvetje belo,
gozd in travnik zelen,
za njim je krvavelo —
Če ni to samo sen?

Sveti Jurij, to sva ti in jaz:
pred nama pa — življenja čas,
deviško belo cvetje,
dokler traja mladoletje.

Ko se pa oči odprejo v polnost,
kookusijo še bolnost,
takrat srce zakrvari,
kot roža rdeča zacveti.

Nemirno se v skušnjavi zgane,
na trnjevi poti za hip obstane,
nato tem hitreje zaplove:
preblažena večnost ga zove.

Vse kakor pri veliki maši:
naprej samo bela hostija,
potem še rdeče vino —
Vse se bo spremenilo,
sledila bo večna gostija —
le senca nje so raji naši. —

Službena naznanila.

Na Banovinski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu se prične novo šolsko leto celoletne šole 15. septembra 1936. Sprejme se 30 učencev. Vsi učenci stanujejo v zavodu (internatu), kjer imajo vso oskrbo. Sprejmejo se pridni, dovolj nadarjeni sinovi kmečkih starišev, ki bodo ostali po končanem šolanju na kmetiji. Lastnoročne pisane prošnje, kolekovane z Din. 5 je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu najpozneje do 15. avgusta 1936. Prošnji je priložiti: krstni list, domovnico, zadnje šolsko sprievalo, sprievalo o nevarnosti pri onih prosilcih, ki ne stopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, izjavo starišev odnosno varuha (kolek 2 Din.), s katero se zavežejo plačati stroške šolanja, obvezna izjava starišev ali varuha (kolek 2 Din.), ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa da povrnejo zavodu sprejeto podporo iz javnih sredstev. Navesti je tudi točen naslov in zadnjo pošto. Starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Obskrbnina znaša od 25 — 300 Din. po premoženjskih razmerah prosilca in se plačuje mesečno naprej. Prosilci za banovinsko nižano mesto morajo priložiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini letnih davkov z navedbo družinskih in gospodarskih razmer. Taki prosilci naj zaprosijo podporo še pristojni sreski kmetijski odbor ter naj predložijo prošnji za sprejem v kmetijsko šolo izkazilo o višini prispevka kmetijskega odbora. Pri vstopu v šolo napravijo učenci kratek sprejemni izpit iz slovenščine in računstva, katerega so oproščeni učenci absolventi dveh ali več razredov meščanske šole, ali kake nižje srednje šole. Hkrati se preišče njih zdravstveno stanje po šolskem zdravniku.

Banque S. Baruch et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrší vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-12

Barvalina.

Cvetje naših vesnic.

(Moda.)

Cvet naših vesnic i naš okras. To cvetje so naše dekile, a cveteče samo dotečas, dokeč ostanete čiste nedužne. Gda pa spadne na vas mraz — smrten greh — nečistost, se ne cvet. Zato dekile ostanite „cvetje naših vesnic“, varijte se zapelivcov. Gnes den jakokaple mraz na dekile v tujini. Pa doma poglejmo prvi mraz. To je „moderna moda.“

Grešna moda ne kaže, da bi bila kriza. Svetke i nedele pokažejo naše vesnice svoj kinč, svoje dame v svili kak kakše varaške uradnice. Ništerne so že jako spodobne pozvačinom.

Slovenska krajina je zdaj v modi, bole je moderna kak Paris pred sto leti. To ne kaže nikak na krizo. Gde so stari časi, gde so stari ljudje? Vse je prejšlo! Gde so naše dekile prelje? Preminole so!

Samo nova svilena moda vlada med cvetjoma naših vesnic. Na preminocnost nas spominajo samo stare prekmurske narodne pesmi.

Či ščemo, ka nede krize, vzemimo posvet pri belom dnevi i iščimo stare čase, staro modo z domače robe. Pa Boga tudi tak častimo kak so ga naši pradedje častili, te nede krize, te nede dragoče. Dokeč do naše kmetske dekile odile v žamati i svili, dotečas de kriza. Dokeč do se oštarije punile z dečki i deklami, tak dugo bo kriza. Zato pa dokeč de šo svet po poti svetnoga lišpa, dotečas bo kriza. Kriza preneha, gda to vse zapustimo, te jo pokopemo globoko pod zemlo i postavimo njoj spomenik — spomenik iz svilene dobe. Vtopiti je neprobajmo, ka bi se znala rešiti. Kda pokopamo svileno modo, te gvušno nede več krize. Dokeč to ne napravimo, je vse zobston. Samo te do pali lepo cvelo cvetje naših vesnic — dekile naši vesnic. Zato si zapomnimo ete reči:

Ne išči posvetnoga lišpa
po svojem siromaštvu živi,
kak moreš, i bodi ponosen na nje!

* Zato pazite dekile da vas ne ymori zrani mraz — mraz zapelivcov.

Obiskovalci

Zdravilišča Slatina Radenci Pozor!

Naznanjam, da sem prevzel na

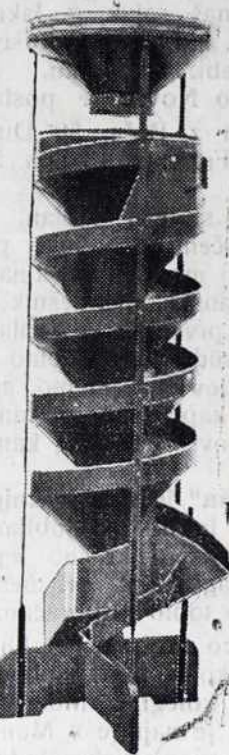
ново urejeno restavracijo

kjer dobite vsa jedila dobro in poceni. Za obilen obisk se Vam priporoča

Benko Štefan,
restavrater

Vila „Olga“ (takoј pri vходу v zdravilišče)

SPIRALNI TRIJER

za vsaki komad **garantirano** po najnižji cení pri

G. Dittrich

proizvodnja kovinskih izdelkov

MURSKA SOBOTA.